Ngày 11 tháng 7 năm 2022 Rô-ma 8:5

Chủ đề: Cần phải hiểu đúng ý nghĩa của câu 5 này theo bản gốc của Kinh-Thánh.

Trọng tâm: Nguyên văn câu 5: ***For when we were in the flesh, the motions of sins, which were by the law, did work in our members to bring forth fruit unto death.*** Nghĩa là: ***Khi linh hồn (chúng ta) còn sống trong thân thể xác thịt, thì hoạt động của tội lỗi, được biết bởi luật pháp (văn tự), đã hành động trong các chi thể của chúng ta sanh ra trái của sự chết.*** Bản tiếng Việt dịch câu này không đúng, vì luật pháp không xui khiến ai cả, nhưng vì có luật pháp nên ma quỷ xui khiến người ta làm những việc vi phạm luật pháp, hầu cho chúng hợp pháp cầm buộc thân thể xác thịt người ta theo sự báo trả của luật pháp đối với tội lỗi. Ngày nay nhiều người tin Chúa vẫn sống cho xác thịt mình, mà quên rằng, thân hình bằng bụi đất này được Đức Chúa Trời tạo nên làm đồ dùng về sự công bình, nhưng tội lỗi của A-đam đã khiến thân thể này bị bán cho tội lỗi từ khi người ta còn nằm trong bụng mẹ và ma quỷ sử dụng thân thể này làm đồ dùng về sự gian ác. Nếu người tin Chúa không nhận thức được lẽ thật này, thì sự tin Chúa của người ấy là vô ích, khi họ cứ sống trong sự tham lam, ăn trộm của Đức Chúa Trời, làm những sự gian dối, gian lận, gian ác, nghịch lại luật pháp và các điều răn của Đức Chúa Trời, mà những sự đó là trái của sự chết. Vì sự sống của những người đó còn ảnh hưởng tới những người khác, nên Đức Chúa Trời không diệt họ khỏi đất này, dù họ đáng chết, vì sự chết của những người có thể ảnh hưởng không tốt đối với những người khác trong gia đình hoặc cho công việc của Đức Chúa Trời. Mọi sự dưới trời đều có kỳ định vậy nên hãy tận dụng thì giờ, vì người ta không biết khi nào thì Chúa cất người ta đi trong sự mưu luận của Ngài.
Kinh-Thánh tham khảo: 2 Cô-rinh-tô 5; Ê-phê-sô 5; Tít 3;

Ngày 12 tháng 7 năm 2022 Rô-ma 8:6 (1)

Chủ đề: Người tin Chúa đã chết về luật pháp như thế nào?

Trọng tâm: Khi chúng ta được sanh ra, thì thế gian đã nhận lãnh luật pháp của Đức Chúa Trời (1445 B.C.), mà theo Luật pháp thì chúng ta đều đã phạm tội chết, nhưng vì chúng ta hết thảy đều là nạn nhân bởi tội lỗi của A-đam, nên Đức Chúa Jêsus Christ đã vì chúng ta hết thảy mà chịu chết trên thập tự giá, không phải là chết thay cho chúng ta, nhưng là một bằng chứng về mọi người nào được tạo nên bởi Lời của Đức Chúa Trời, mà phạm tội nghịch lại luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người đó phải chết theo luật pháp định, mà thập tự giá là biểu tượng của Luật pháp. Nhưng nếu ai trong chúng ta nhận biết được lẽ thật này, mà chấp nhận Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng cứu chuộc mình và lập giao ước với Ngài (khi chúng ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ thì đó là giao ước chúng ta lập với Ngài) rằng, tôi sẽ vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời! thì Đức Chúa Jêsus Christ sẽ giữ lời giao ước đó và Ngài cho phép chúng ta được sống để chuộc lỗi lầm mình qua việc xưng Ngài là Chúa của mình. Nhưng lời cầu nguyện này không phải là giá cứu chuộc, nhưng sự vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mới là giá cứu chuộc sự sống của người đó. Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người là hằng còn cho tới khi tận thế, vì loài người vẫn còn được sanh ra trên đất theo kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-Va và mọi người phải sống theo Luật pháp, vì đó là con đường duy nhất dẫn người ta đến sự cứu chuộc, là đến với Đấng Christ. Linh hồn chúng ta phải quản trị xác thịt mình sống theo luật pháp của Đức Chúa Trời, để được sống.
Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 53; Lu-ca 6; Rô-ma 4; 1 Giăng 2;

Ngày 13 tháng 7 năm 2022 Rô-ma 8:6 (2)

Chủ đề: Hiểu cho đúng về sự được buông tha khỏi luật pháp như thế nào.

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã luận về sự tái sanh của linh hồn sau khi người tin Chúa đã nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được tái sanh (phục hồi sự sống), thì linh hồn không còn bị lệ thuộc vào luật pháp văn tự như thân thể xác thịt phải vâng phục, vì linh hồn có Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, tức là Lẽ thật cai trị mình. Mà Lẽ thật (Luật pháp của Thánh-Linh sự sống) chỉ được Đức Thánh-Linh tỏ ra cho những linh hồn đã được tái sanh và thuộc về Ngài mà thôi, vì thế cho nên những người tin Chúa mà chưa được tái sanh, thì không thể hiểu được Lẽ thật, cũng như người ta không thể ăn gạo sống như gạo đã được nấu thành cơm vậy. Linh hồn của người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải hiểu tác dụng và sức mạnh của luật pháp văn tự, vì luật pháp đó là con đường và là một điều kiện bắt buộc linh hồn người ta phải biết để bắt xác thịt mình vâng phục luật pháp đó, vì là mạng lệnh đầu tiên và là cuối cùng cho loài người khi linh hồn người ta còn sống trên đất này. Đức Chúa Trời sẽ nhìn vào trách nhiệm của linh hồn loài người mà hoặc ban thưởng, hoặc sửa phạt người ta, vì mọi công việc người ta làm ra trong xác thịt sẽ là bằng chứng về tình trạng sống của linh hồn người ấy ở trước luật pháp của Đức Chúa Trời. Để có sức lực và uy quyền mà quản trị thân thể xác thịt mình, thì linh hồn người tin Chúa phải noi theo Lẽ thật, là những sự được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh và công việc đó được gọi là theo cách mới của Đức Thánh-Linh, còn những sự thờ phượng theo luật pháp văn tự là thuộc về xác thịt đó là bóng cho Lẽ thật, là những sự thuộc về sự sống đời đời. Các thiên sứ của Đức Chúa Trời sẽ nhận biết những người nào thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ qua sự sáng thật được tỏ ra trong những người đó.
Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 1; 1 Cô-rinh-tô 4; Cô-lô-se 2; Hê-bơ-rơ 3;

Ngày 14 tháng 7 năm 2022 Rô-ma 8:7

Chủ đề: Tác dụng của Luật pháp văn tự chép trong Kinh-Thánh.

Trọng tâm: Trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên (1445 B.C) Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ rất rõ cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng họ thuộc về Ngài cũng như cả thế gian này đều thuộc về Ngài và hết thảy linh hồn loài người đều ở trong sự chết, vì thế cho nên giải pháp tốt nhất để loài người được sự sống lại và được làm dân của Đức Chúa Trời, thì loài người phải vâng giữ vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Ngài, hầu cho những tội lỗi đã ràng buộc thân thể họ được bôi xóa, linh hồn họ sẽ được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời. Ma quỷ là kẻ phạm tội từ lúc ban đầu và chính nó đã cám dỗ và lừa dối loài người, khiến loài người sa vào bẫy của sự chết, vì thế cho nên khi nói đến tội lỗi, là nói về ma quỷ và công việc của ma quỷ. Khi luật pháp đã được ban cho loài người, thì các thế lực trên trời (thiên sứ của Đức Giê-Hô-Va) và trên đất (ma quỷ) này, trong đó có linh hồn của loài người phải làm chứng về việc loài người đã nhận lãnh luật pháp của Đức Chúa Trời. Luật pháp cho người ta biết mọi hành vi nào vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời thì hành vi đó là tội lỗi và tuỳ theo mức độ vi phạm mà có sự báo trả, là sự trừng phạt của luật pháp đối với người đã vi phạm, không chỉ nói về thân thể xác thịt mà nói về linh hồn người đó đã không quản trị xác thịt mình sống theo luật pháp của Đức Chúa Trời. Khi bị trừng phạt, tuỳ theo mức độ của tội lỗi mà có sự rủa sả đến trên thân thể xác thịt của người đó, còn linh hồn nếu phạm tội nặng, thì linh hồn sẽ chết, không được cứu. Luật pháp là con đường dẫn người ta ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Đức Chúa Trời, vì Luật pháp là sự công bình của Đức Chúa Trời.
Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Lê-vi ký 18; Thi-Thiên 40; Châm ngôn 6;

Ngày 15 tháng 7 năm 2022 Rô-ma 8:8-11

Chủ đề: Ma quỷ sử dụng sự người ta thiếu hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời mà huỷ diệt loài người.

Trọng tâm: Trong cuộc sống, sự thiếu hiểu biết có thể giết người ta ngay cả khi người ta đang ở nơi có sự sống, ví dụ như người ta chỉ có khí Ô-xy mà không có khí Carbonic vậy. Chữ tội lỗi đã chép đây nói về ma quỷ và tội lỗi, vì khi người ta nhận lãnh luật pháp thì ma quỷ tố cáo người ta và lương tâm (linh hồn) người ấy cũng tố cáo người ấy đã phạm tội và người ta sẽ thể thấy mình đang sống trong tội lỗi cả ngày và đêm, đó là vì người ta không biết ăn năn tội lỗi và lìa bỏ nó. Điều răn trong luật pháp của Đức Chúa Trời không dắt người ta đến tội lỗi, cũng như cái gương vậy, nó chỉ tỏ cho người ta biết các vết dơ, bẩn đang đeo bám trên người ta khi người ta nhìn vào gương. Vấn đề không phải là bởi vì luật pháp mà người ta có tội, mà là bởi ma quỷ nhân dịp người ta coi thường và không nhận biết luật pháp mà vi phạm luật pháp và khi người ta đã vi phạm luật pháp thì ma quỷ sẽ tố cáo người đó ở trước mặt Đức Chúa Trời và chúng sẽ cai trị người đó theo luật pháp. Nhiều người vì thiếu hiểu biết mà ghét bỏ luật pháp và muốn loại bỏ luật pháp hầu cho họ được tự do làm theo ý của xác thịt mình, mà họ quên rằng, nếu không có luật pháp thì chẳng có người nào còn sống trên đất này, vì ma quỷ sẽ giết loài người. Luật pháp được ví là hàng rào, là biên giới phân định bờ cõi cùng chủ quyền của Đức Chúa Trời ban cho loài người cùng cho muôn vật và vì loài người được Đức Chúa Trời tạo nên để được làm con kế tự Ngài, vì thế cho nên người nào muốn bỏ luật pháp của Đức Chúa Trời và dạy người ta làm theo, thì kẻ đó là kẻ giết người và là kẻ chống lại Đức Chúa Jêsus Christ. Tình yêu của Đức Chúa Trời sẽ không ở trong người ấy.
Kinh-Thánh tham khảo: 1 Giăng 2; Lu-ca 9; Gia-cơ 1;

Ngày 16 tháng 7 năm 2022 Rô-ma 8:12-13

Chủ đề: Ma quỷ sử dụng luật pháp của Đức Chúa Trời để huỷ diệt những người thiếu hiểu biết về Luật pháp.

Trọng tâm: Từ lúc ban đầu ma quỷ đã nghe được mạng lệnh mà Đức Chúa Trời phán với A-đam mà biết sự trừng phạt của Đức Chúa Trời đối với sự vi phạm của loài người, và nó theo dõi loài người để bẫy loài người vào sự chết thể nào, thì khi Đức Giê-Hô-Va ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên và khi Môi-se dạy luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, ma quỷ cũng nghe và nó theo dõi người ta để cám dỗ và lôi kéo người ta sa vào sự vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, rồi chính nó là kẻ tố cáo loài người và sử dụng quyền của luật pháp mà hành hạ thân thể xác thịt của loài người và hành vi đó là sự trả thù của ma quỷ nghịch lại Đức Chúa Trời vậy. Hành vi vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời không chỉ đơn thuần là người ấy phạm tội, mà còn là sự tiếp tay cho ma quỷ chống nghịch Đức Chúa Trời. Trước khi trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jêsus Christ đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài: ***Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vầy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các ngươi. Và này, Ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.*** Việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho loài người đó là sự yêu thương của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời biết loài người là nạn nhân của sự lừa dối của ma quỷ và cũng là nạn nhân của sự không vâng phục mạng lệnh mà A-đam đã vi phạm ở trước mặt Đức Chúa Trời, nên Ngài đã ban cho loài người con đường, dắt loài người ra khỏi quyền lực của tội lỗi và sự chết. Nếu người nào coi thường luật pháp của Đức Chúa Trời, thì kẻ ấy đã coi thường Đức Chúa Trời, kẻ ấy không có sự sống đời đời.
Kinh-Thánh tham khảo: Giăng 3, Giăng 15; Ma-thi-ơ 28;